Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (пети състав)

3 февруари 2021 година*

„Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки, приети с оглед на положението в Украйна — Замразяване на средства — Списък на лицата, образуванията и органите, чиито финансови средства и икономически ресурси се замразяват — Запазване на името на жалбоподателя в списъка — Задължение на Съвета да провери дали решение на орган на трета държава е взето при зачитане на правото на защита и на правото на ефективна съдебна защита“

По дело T-258/20

Oleksandr Viktorovych Klymenko, с местожителство в Москва (Русия), за който се явява M. Phelippeau, адвокат,

жалбоподател,

срещу

Съвет на Европейския съюз, за който се явяват A. Vitro и P. Mahnič, в качеството на представители,

ответник,

с предмет искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Решение (ОВППС) 2020/373 на Съвета от 5 март 2020 година за изменение на Решение 2014/119/ОВППС относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на ситуацията в Украйна (ОВ L 71, 2020 г., стр. 10) и на Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/370 на Съвета от 5 март 2020 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 208/2014 относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на положението в Украйна (ОВ L 71, 2020 г., стр. 1), в частта, в която името на жалбоподателя е оставено в списъка на лицата, образуванията и органите, за които се прилагат тези ограничителни мерки,

ОБЩИЯТ СЪД (пети състав),

състоящ се от: D. Spielmann, председател, O. Spineanu-Matei и R. Mastroianni (докладчик), съдии,

секретар: E. Coulon,

постанови настоящото

* Език на производството: френски.

Решение

Обстоятелствата по спора

1 Настоящото дело е част от споровете във връзка с ограничителните мерки срещу определени лица, образувания и органи, приети с оглед на положението в Украйна след потушаването на протестите на площад „Независимост“ в Киев (Украйна) през февруари 2014 г.

2 Жалбоподателят, г-н Oleksandr Viktorovych Klymenko, е заемал длъжността министър на приходите и вземанията на Украйна.

3 На 5 март 2014 г. Съветът на Европейския съюз приема Решение 2014/119/ОВППС относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на ситуацията в Украйна (ОВ L 66, 2014 г., стр. 26). На същата дата Съветът приема Регламент (ЕС) № 208/2014 относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на положението в Украйна (ОВ L 66, 2014 г., стр. 1).

4 В съображения 1 и 2 от Решение 2014/119 се уточнява следното:

„(1) На 20 февруари 2014 г. Съветът осъди по най-категоричен начин използването на всички форми на насилие в Украйна. Съветът призова за незабавно прекратяване на насилието в Украйна и за пълно зачитане на правата на човека и основните свободи. Той прикани украинското правителство да прояви максимална сдържаност, а опозиционните лидери — да се разграничат от лицата, прибягващи до радикални действия, включително насилие.

(2) На 3 март 2014 г. Съветът постигна съгласие да насочи ограничителните мерки към замразяването и възстановяването на активи от лица, за които е установено, че са отговорни за присвояването на финансови средства на украинската държава, и на лица, отговорни за нарушения на правата на човека, с цел утвърждаване и подкрепа на правовата държава и зачитането на правата на човека в Украйна“.

5 Член 1, параграфи 1 и 2 от Решение 2014/119 предвижда следното:

„1. Замразяват се всички финансови средства и икономически ресурси, принадлежащи на, притежавани, държани или контролирани от лица, за които е установено, че са отговорни за присвояване на финансови средства на украинската държава, и от лица, отговорни за нарушения на правата на човека, и от физически и юридически лица, образувания или органи, свързани с тях, така както са посочени в списъка в приложението.

2. Никакви финансови средства или икономически ресурси не могат да се предоставят пряко или непряко на разположение или в полза на посочените в списъка в приложението физически или юридически лица, образувания или органи“.

6 Редът и условията за това замразяване на средства са определени в член 1, параграфи 3—6 от Решение 2014/119.

7 В съответствие с Решение 2014/119 Регламент № 208/2014 налага приемането на разглежданите ограничителни мерки и установява правила за прилагането им, по същество идентични с установените с посоченото решение.

8 Имената на лицата, за които се прилагат Решение 2014/119 и Регламент № 208/2014, са посочени в списък, който се намира в приложението към решението и в приложение I към Регламента (наричан по-нататък „списъкът“) и съдържа по-специално основанията за включването им в него. Първоначално името на жалбоподателя не е включено в този списък.

9 Решение 2014/119 и Регламент № 208/2014 са изменени с Решение за изпълнение 2014/216/ОВППС на Съвета от 14 април 2014 година за прилагане на Решение 2014/119 (ОВ L 111, 2014 г., стр. 91) и с Регламент за изпълнение (ЕС) № 381/2014 на Съвета от 14 април 2014 година за прилагане на Регламент № 208/2014 (ОВ L 111, 2014 г., стр. 33) (наричани по-нататък заедно „актовете от април 2014 г.“).

10 С актовете от април 2014 г. името на жалбоподателя е добавено в списъка със следната информация за идентифициране: „бивш министър на приходите и вземанията“ и следните мотиви:

„Лице, което е обект на разследване в Украйна за участие в престъпления във връзка с присвояването на украински държавни средства и незаконното им прехвърляне извън Украйна“.

11 На 30 юни 2014 г. жалбоподателят подава в секретариата на Общия съд жалба, по която е образувано дело с номер T-494/14, с която иска по-специално отмяна на актовете от април 2014 г. в частта, в която се отнасят до него.

12 На 29 януари 2015 г. Съветът приема Решение (ОВППС) 2015/143 за изменение на Решение 2014/119 (ОВ L 24, 2015 г., стр. 16) и Регламент (ЕС) 2015/138 за изменение на Регламент № 208/2014 (ОВ L 24, 2015 г., стр. 1).

13 С Решение 2015/143 се уточняват, считано от 31 януари 2015 г., критериите за включване в списъка на лицата, чиито финансови средства подлежат на замразяване. По-конкретно член 1, параграф 1 от Решение 2014/119 е заменен със следния текст:

„1. Замразяват се всички финансови средства и икономически ресурси, принадлежащи на, притежавани, държани или контролирани от лица, за които е установено, че са отговорни за присвояване на финансови средства на украинската държава, и от лица, отговорни за нарушения на правата на човека, и от физически и юридически лица, образувания или органи, свързани с тях, така както са посочени в списъка в приложението.

За целите на настоящото решение лица, за които е установено, че са отговорни за присвояване на финансови средства на украинската държава, включват лица, по отношение на които украинските органи провеждат разследване:

а) за присвояване на украински публични финансови средства или активи или за съучастие в подобно деяние; или

б) за злоупотреба със служебно положение от страна на лице на публична длъжност с цел получаване на неправомерна облага за себе си или за трето лице, като по този начин се причиняват загуби на украински публични финансови средства или активи, или за съучастие в подобно деяние“.

14 Регламент 2015/138 изменя Регламент № 208/2014 в съответствие с Решение 2015/143.

15 На 5 март 2015 г. Съветът приема Решение (ОВППС) 2015/364 за изменение на Решение 2014/119 (ОВ L 62, 2015 г., стр. 25) и Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/357 за прилагане на Регламент № 208/2014 (ОВ L 62, 2015 г., стр. 1) (наричани по-нататък заедно „актовете от март 2015 г.“). Решение 2015/364, от една страна, заменя член 5 от Решение 2014/119, като, що се

отнася до жалбоподателя, се удължава до 6 март 2016 г. срокът за прилагане на ограничителните мерки, и от друга страна, изменя приложението към последното решение. Регламент за изпълнение 2015/357 съответно изменя приложение I към Регламент № 208/2014.

16 С актовете от март 2015 г. името на жалбоподателя е оставено в списъка със следната информация за идентифициране: „бивш министър на приходите и вземанията“, и следните нови мотиви:

„Лице, по отношение на което се провежда наказателно производство от украинските власти за присвояване на публични финансови средства или активи и за злоупотреба със служебно положение в качеството му на лице на публична длъжност с цел получаване на неправомерна облага за себе си или за трето лице, като по този начин се причиняват загуби на украински публични финансови средства или активи“.

17 На 15 май 2015 г. жалбоподателят подава в секретариата на Общия съд жалба, по която е образувано дело с номер T-245/15, с която иска по-специално отмяна на актовете от март 2015 г. в частта, в която се отнасят до него.

18 На 4 март 2016 г. Съветът приема Решение (ОВППС) 2016/318 за изменение на Решение 2014/119 (ОВ L 60, 2016 г., стр. 76) и Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/311 за прилагане на Регламент № 208/2014 (ОВ L 60, 2016 г., стр. 1) (наричани по-нататък заедно „актовете от март 2016 г.“).

19 С актовете от март 2016 г. срокът за прилагане на ограничителните мерки е удължен, по-специално що се отнася до жалбоподателя, до 6 март 2017 г., и то без да се изменя основанието за неговото включване в списъка спрямо това от актовете от март 2015 г.

20 С молба, постъпила в секретариата на Общия съд на 28 април 2016 г., в съответствие с член 86 от Процедурния правилник на Общия съд жалбоподателят изменя жалбата си по дело T-245/15, за да поиска да бъдат отменени и актовете от март 2016 г. в частта, която се отнасят до него.

21 С определение от 10 юни 2016 г., Klymenko/Съвет (T-494/14, EU:T:2016:360), постановено на основание член 132 от Процедурния правилник, Общият съд уважава жалбата, посочена в точка 11 по-горе, като приема, че тя очевидно е основателна, и поради това отменя актовете от април 2014 г., доколкото се отнасят до жалбоподателя.

22 На 3 март 2017 г. Съветът приема Решение (ОВППС) 2017/381 за изменение на Решение 2014/119 (ОВ L 58, 2017 г., стр. 34) и Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/374 за прилагане на Регламент № 208/2014 (ОВ L 58, 2017 г., стр. 1) (наричани по-нататък заедно „актовете от март 2017 г.“).

23 С актовете от март 2017 г. срокът за прилагане на ограничителните мерки е продължен до 6 март 2018 г., и то без основанието за посочване на жалбоподателя да се изменя спрямо това в актовете от март 2015 г.

24 С молба, постъпила в секретариата на Общия съд на 27 март 2017 г., жалбоподателят отново изменя жалбата си по дело T-245/15, за да поиска да бъдат отменени и актовете от март 2017 г. в частта, в която се отнасят до него.

25 С решение от 8 ноември 2017 г., Klymenko/Съвет (T-245/15, непубликувано, EU:T:2017:792) Общият съд отхвърля всички искания на жалбоподателя, посочени в точки 17, 20 и 24 по-горе.

26 На 5 януари 2018 г. жалбоподателят подава жалба пред Съда срещу решението от 8 ноември 2017 г., Klymenko/Съвет (T-245/15, непубликувано, EU:T:2017:792), по която е образувано дело с номер C-11/18 P.

27 На 5 март 2018 г. Съветът приема Решение (ОВППС) 2018/333 за изменение на Решение 2014/119 (ОВ L 63, 2018 г., стр. 48) и Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/326 за прилагане на Регламент № 208/2014 (ОВ L 63, 2018 г., стр. 5) (наричани по-нататък заедно „актовете от март 2018 г.“).

28 С актовете от март 2018 г. срокът за прилагане на разглежданите ограничителни мерки е продължен до 6 март 2019 г., и то без основанието за посочване на жалбоподателя да се изменя спрямо това в актовете от март 2015 г.

29 На 30 април 2018 г. жалбоподателят подава в секретариата на Общия съд жалба, по която е образувано дело с номер T-274/18, с която иска отмяна на актовете от март 2018 г. в частта, в която се отнасят до него.

30 На 4 март 2019 г. Съветът приема Решение (ОВППС) 2019/354 за изменение на Решение 2014/119 (ОВ L 64, 2019 г., стр. 7) и Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/352 за прилагане на Регламент № 208/2014 (ОВ L 64, 2019 г., стр. 1) (наричани по-нататък заедно „актовете от март 2019 г.“).

31 С актовете от март 2019 г. срокът за прилагане на ограничителните мерки е продължен до 6 март 2020 г., а името на жалбоподателя е оставено в списъка със същите мотиви като припомнените в точка 16 по-горе, като е добавено уточнение във връзка със зачитането на правото на защита и правото на ефективна съдебна защита на жалбоподателя в хода на наказателното производство, на което се е основал Съветът.

32 На 3 май 2019 г. жалбоподателят подава в секретариата на Общия съд жалба, по която е образувано дело с номер T-274/19, с която иска отмяна на актовете от март 2019 г. в частта, в която се отнасят до него.

33 С решение от 11 юли 2019 г., Klymenko/Съвет (T-274/18, EU:T:2019:509) Общият съд отменя актовете от март 2018 г. в частта, в която се отнасят до жалбоподателя.

34 С решение от 26 септември 2019 г., Klymenko/Съвет (C-11/18 P, непубликувано, EU:C:2019:786) Съдът отменя, от една страна, решението от 8 ноември 2017 г., Klymenko/Съвет (T-245/15, непубликувано, EU:T:2017:792) (вж. т. 25 по-горе) и от друга страна, актовете от март 2015 г., от март 2016 г. и от март 2017 г. в частта, в която се отнасят до жалбоподателя.

35 Между ноември 2019 г. и януари 2020 г. Съветът и жалбоподателят си разменят няколко писма относно възможното продължаване на срока на действие на разглежданите ограничителни мерки по отношение на жалбоподателя. По-конкретно Съветът препраща на жалбоподателя няколко писма от кабинета на главния прокурор на Украйна (наричан по-нататък „КГП“) относно наказателните производства, образувани срещу жалбоподателя и въз основа на които Съветът допуска посоченото продължаване на срока на действие.

36 На 5 март 2020 г. Съветът приема Решение (ОВППС) 2020/373 за изменение на Решение 2014/119 (ОВ L 71, 2020 г., стр. 10) и Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/370 за прилагане на Регламент № 208/2014 (ОВ L 71, 2020 г., стр. 1) (наричани по-нататък заедно „обжалваните актове“).

37 С обжалваните актове срокът за прилагане на разглежданите ограничителни мерки е удължен до 6 март 2021 г., а името на жалбоподателя е оставено в списъка със същите мотиви като припомнените в точка 16 по-горе, като е добавено уточнение със следния текст:

„Наказателното производство за присвояване на публични финансови средства или активи все още продължава. Информацията в преписката на Съвета показва, че правото на защита и правото на ефективна съдебна защита на г-н Klymenko са зачетени в хода на наказателното производство, на което се е позовал Съветът. За това свидетелстват по-специално решенията на съдия-следователя от 1 март 2017 г. и от 5 октомври 2018 г., с които се дава разрешение за специално задочно разследване, решенията на съдия-следователя от 8 февруари 2017 г. и 19 август 2019 г., с които се предвижда превантивна мярка под формата на задържане под стража, както и фактът, че е в ход процесът на запознаване с материалите по наказателното производство от страна на защитата“.

38 С писмо от 6 март 2019 г. Съветът уведомява жалбоподателя, че ограничителните мерки спрямо него се запазват. Той отговаря на възраженията на жалбоподателя, изложени в писмото от 23 януари 2020 г., и му изпраща обжалваните актове. Освен това той му указва и срока за представяне на становище преди вземането на решение относно евентуалното оставяне на името му в списъка.

Факти, настъпили след подаването на жалбата по настоящото дело

39 С решение от 25 юни 2020 г., Klymenko/Съвет (T-295/19, EU:T:2020:287) Общият съд отменя актовете от март 2019 г. в частта, в която се отнасят до жалбоподателя.

Производството и исканията на страните

40 На 4 май 2020 г. жалбоподателят подава жалбата по настоящото дело в секретариата на Общия съд.

41 На 17 юли 2020 г. Съветът представя своята писмена защита.

42 С писмо от 29 юли 2020 г., на основание член 83, параграф 3 от Процедурния правилник жалбоподателят е поканен да представи реплика по доводите на Съвета относно второто основание, изведено по-специално от грешка в преценката, като вземе предвид преценката на Общия съд в решение от 25 юни 2020 г., Klymenko/Съвет (T-295/19, EU:T:2020:287).

43 Репликата е подадена в секретариата на Общия съд на 3 септември 2020 г.

44 Дупликата е подадена в секретариата на Общия съд на 9 октомври 2020 г. На същата дата приключва писмената фаза на производството.

45 Съгласно член 106, параграф 3 от Процедурния правилник, в случай че в триседмичния срок, считано от връчването на съобщението за приключване на писмената фаза на производството, главните страни не са поискали да се насрочи съдебно заседание, Общият съд може да реши да се произнесе по иска или жалбата, без да провежда устна фаза на производството. Тъй като в случая не е направено такова искане, Общият съд реши да се произнесе, без да провежда устна фаза на производството, тъй като счита, че делото е достатъчно изяснено от доказателствата по преписката.

46 Жалбоподателят иска от Общия съд:

– да отмени обжалваните актове в частта, в която се отнасят до него,

– да осъди Съвета да заплати съдебните разноски.

47 Съветът иска Общият съд:

– да отхвърли жалбата,

– при условията на евентуалност — ако обжалваните актове бъдат отменени по отношение на жалбоподателя — да разпореди запазване на правните последици на Решение 2020/373 до момента, в който частичната отмяна на Регламент за изпълнение 2020/370 породи действие,

– да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

От правна страна

48 В подкрепа на жалбата си за отмяна жалбоподателят изтъква пет основания: първото, нарушение на задължението за мотивиране, второто, явна грешка в преценката и злоупотреба с власт, третото, нарушение на правото на защита и на правото на ефективна съдебна защита, четвъртото, липсата на правно основание и петото, нарушение на правото на собственост.

49 Най-напред следва да се разгледат заедно второто и третото основание, доколкото с тях се твърди по-специално, че Съветът не е проверил надлежно дали украинските органи са зачели правото на защита и правото на ефективна съдебна защита на жалбоподателя, от което следвало, че е допусната грешка в преценката при приемането на обжалваните актове.

50 В рамките на тези основания жалбоподателят твърди по-специално, че Съветът не е проверил дали образуваните срещу жалбоподателя наказателни производства — съответно с референтен номер 42017000000000113 (наричано по-нататък „производство № 113“) и референтен номер 42014000000000521 (наричано по-нататък „производство № 521“) — на които се е основал, за да запази наложените му ограничителни мерки, са били проведени при зачитане на правото на защита и на правото на ефективна съдебна защита на жалбоподателя.

51 Жалбоподателят счита, че отговорите на КГП на поставените от Съвета въпроси относно зачитането на правото му на защита и на правото му на ефективна съдебна защита, хода на засягащите го наказателни производства, компетентността на различните разследващи органи, отношенията между тези органи и прехвърлянето на разследването от един орган на друг не са задоволителни. Следователно по същество той упреква Съвета, че не е извършил надлежни проверки и че не е взел предвид представените му доказателства за допуснатите от украинските власти процесуални нарушения и за липсата на независимост на тези власти.

52 Първо, той изтъква, че към 20 юни 2019 г. името му не фигурира в списъка на лицата, обявени за международно издирване, изготвен от Международната организация на криминалната полиция (Интерпол) (наричан по-нататък „списъкът на издирваните от Интерпол лица“), което личи от удостоверенията, издадени от секретариата на комисията за контрол на досието му.

53 Второ, жалбоподателят упреква Съвета, че не е проверил дали са били зачетени правото му на защита и правото му на ефективна съдебна защита с оглед на прехвърлянето на Националната служба за борба с корупцията в Украйна на вече приключили предварителни разследвания, и то повече от шест години след започването им.

54 Трето, той изтъква, че при приемане на решението на съдия-следователя от районен съд Печерск (Киев) (наричан по-нататък „районен съд Печерск“) от 5 октомври 2018 г. (наричано по-нататък „решението на съдия-следователя от 5 октомври 2018 г.“), с което се дава разрешение за образуване на специално задочно разследване срещу него, не са били зачетени правото му на защита и правото му на ефективна съдебна защита.

55 Четвърто, според жалбоподателя образуваните срещу него наказателни производства в Украйна не са приключили в разумен срок по смисъла на член 6, параграф 1 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи, подписана в Рим на 4 ноември 1950 г. (наричана по-нататък „ЕКПЧ“), и е очевидно, че единствената цел на украинските власти е да обосноват запазването на разглежданите ограничителни мерки, след като КГП почти всяка година се позовава на различно производство, с различен номер, което обаче неизменно се отнася до същите престъпления. Освен това прекомерната продължителност на предварителното разследване била по вина единствено на разследващите органи, които не били взели решение за предаване на делото на съд.

56 В крайна сметка Съветът не бил изпълнил задължението си да провери дали са били зачетени правото на защита и правото на ефективна съдебна защита на жалбоподателя, въпреки че жалбоподателят многократно е твърдял, че тези права са били нарушени.

57 В репликата си жалбоподателят твърди също, че с решението си от 13 май 2020 г. украинският висш съд за борба с корупцията, въззивно отделение (наричано по-нататък „решението от 13 май 2020 г.“) е отменил решението на съдия-следователя от 19 август 2019 г., с което се предвижда превантивна мярка под формата на задържане под стража (наричано по-нататък „решението на съдия-следователя от 19 август 2019 г.“), с мотива че не е изпълнено едно от условията, които трябва да са налице съгласно Наказателно-процесуалния кодекс на Украйна (наричан по-нататък „Наказателно-процесуалният кодекс“) за приемането на такова решение — името на съответното лице да е включено в международен списък на издирваните лица.

58 Съветът изтъква, че от кореспонденцията с жалбоподателя е видно, че Съветът е взел предвид становището на последния, че е проверил основателността на това становище, като е поставил конкретни въпроси и е получил разяснения от украинските органи, и че въз основа на получената от тях информация е счел, че правото на защита и правото на ефективна съдебна защита на жалбоподателя не са нарушени и че има достатъчно основания за оставяне на името му в списъка.

59 Освен това, от една страна, жалбоподателят упражнил правото си да бъде представляван от адвокат в Украйна в рамките на образуваните срещу него производства и упражнил надлежно правата си, така че някои от жалбите му са били уважени. От друга страна, от писмата, които жалбоподателят е изпратил до Съвета, не личало той да е използвал способите за възражение или оспорване, които са му предоставени от Наказателно-процесуалния кодекс, по отношение на определени процесуални положения като прекратяване на разследването или факта, че то не е приключило в предвидения срок.

60 Освен това Съветът припомня, че срещу жалбоподателя са били постановени различни съдебни решения. Това са решенията на съдия-следователя от 1 март 2017 г. и от 5 октомври 2018 г., с които се дава разрешение за образуване на специално задочно разследване в рамките на съответно производство № 113 и на производство № 521, както и решението на съдия-следователя от 19 август 2019 г., с което се предвижда превантивна мярка под формата на задържане под стража в рамките на производство № 113. Във връзка с последното решение съдия-следователят установил, че становището за наличие на подозрение е било връчено надлежно през 2014 г. и че името на жалбоподателя е включено в международния списък на издирваните лица на 10 юни 2019 г. В това отношение Съветът счита, че представените от

жалбоподателя удостоверения за това, че името му не фигурира в списъка на издирваните от Интерпол лица, не са меродавни, тъй като са издадени след датата, за която е посочено, че името на жалбоподателя не фигурира в този списък, а именно на 10 октомври 2018 г.

61 В крайна сметка Съветът счита, че е успял да извърши необходимите проверки, за да се увери, че определен брой решения, взети в рамките на провежданите срещу жалбоподателя наказателни производства, са били приети при зачитане на правото му на защита и на правото му на ефективна съдебна защита.

62 Що се отнася до доводите на жалбоподателя, изведени от твърдяната прекомерна продължителност на разследването и от липсата на обвинение срещу него, Съветът отбелязва, че е поискал и получил разяснения по този въпрос от украинските органи, че разследванията във връзка с производство № 113 и производство № 521 са приключили съответно през 2017 г. и през октомври 2018 г. и че понастоящем защитата се запознава с материалите по преписката, което свидетелствало, че по производството има развитие.

63 Накрая, що се отнася до решението от 13 май 2020 г., Съветът изтъква, че то не може да бъде взето предвид при преценката на законосъобразността на обжалваните актове, тъй като е било прието след тях. Освен това при всички положения, от една страна, това съдебно решение се отнасяло само до процедура № 113 и от друга страна, потвърждавало, че жалбоподателят е могъл да упражни правата си.

64 От постоянната съдебна практика следва, че при упражняване на контрол върху ограничителните мерки съдилищата на Европейския съюз трябва да осигуряват по принцип пълен контрол за законосъобразност на всички актове на Съюза с оглед на основните права, които са неделима част от правния ред на Съюза, сред които по-специално са зачитането на правото на ефективна съдебна защита и на правото на защита, предвидени в членове 47 и 48 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“) (вж. решение от 25 юни 2020 г., Klymenko/Съвет, T-295/19, EU:T:2020:287, т. 59 и цитираната съдебна практика).

65 Ефективността на съдебния контрол, гарантиран от член 47 от Хартата, изисква в рамките на контрола за законосъобразност на съображенията, на които се основава решението за включване или за оставяне на името на лице в списъка на лицата, предмет на ограничителни мерки, съдът на Съюза да се увери, че това решение, което има индивидуален характер за посоченото лице, почива на достатъчно солидни факти. Това предполага проверка на твърдените фактически обстоятелства, съдържащи се в изложението на мотивите, което е в основата на посоченото решение, така че съдебният контрол да не се свежда до преценка на абстрактната вероятност на посочените мотиви, а да разгледа въпроса дали тези мотиви, или поне онзи от тях, считан сам по себе си за достатъчен да обоснове същия този акт, са обосновани (вж. решение от 25 юни 2020 г., Klymenko/Съвет, T-295/19, EU:T:2020:287, т. 60 и цитираната съдебна практика).

66 Приемането и запазването на ограничителни мерки като предвидените с изменените Решение 2014/119 и Регламент № 208/2014, приети срещу лице, идентифицирано като виновно за присвояване на средства, принадлежащи на трета държава, по същество се основават на решение на орган на тази държава, който е компетентен да започне и да проведе наказателно разследване по отношение на това лице за престъпление присвояване на публични средства (вж. решение от 25 юни 2020 г., Klymenko/Съвет, T-295/19, EU:T:2020:287, т. 61 и цитираната съдебна практика).

67 Също, макар и въз основа на критерия за включване в списъците, като припомнения по-горе в точка 13, Съветът да може да основе ограничителни мерки на решение на трета държава, задължението на тази институция да зачита правото на защита и правото на ефективна съдебна

защита, предполага, че тя трябва да се увери, че тези права са зачетени от органите на третата държава, приели това решение (вж. решение от 25 юни 2020 г., Klymenko/Съвет, T-295/19, EU:T:2020:287, т. 62 и цитираната съдебна практика).

68 Целта на изискването Съветът да провери дали решенията на третите държави, на които смята да се основе, са приети при спазване на посочените права, е да се гарантира, че приемането или запазването на мерките за замразяване на средства се осъществява въз основа на достатъчно солидни факти, така че да бъдат защитени съответните лица или образувания. Така Съветът би могъл да приеме, че такива мерки са приети или запазени въз основа на достатъчно солидни факти, само след като сам провери дали правото на защита и правото на ефективна съдебна защита са зачетени при приемането на решението на съответната трета държава, на което той възнамерява да се основе (вж. решение от 25 юни 2020 г., Klymenko/Съвет, T-295/19, EU:T:2020:287, т. 63 и цитираната съдебна практика).

69 От друга страна, макар да е вярно, че обстоятелството, че третата държава е една от държавите, присъединили се към ЕКПЧ, предполага контрол от страна на Европейския съд по правата на човека (наричан по-нататък „ЕСПЧ“) за спазването на гарантираните от тази конвенция основни права, които съгласно член 6, параграф 3 ДЕС са част от правото на Съюза в качеството им на общи принципи, то все пак не може да направи излишно изискването за проверка, припомнено в точка 68 по-горе (вж. решение от 25 юни 2020 г., Klymenko/Съвет, T-295/19, EU:T:2020:287, т. 64 и цитираната съдебна практика).

70 Съгласно съдебната практика Съветът е длъжен в изложението на мотивите към решението за приемане или запазване на ограничителните мерки спрямо лице или образувание да опише, дори и накратко, причините, поради които счита, че решението на третата държава, на което възнамерява да се основе, е прието при зачитане на правото на защита и на правото на ефективна съдебна защита. Затова, за да изпълни задължението си за мотивиране, Съветът трябва да покаже в решението за налагане на ограничителни мерки, че е проверил, че решението на третата държава, на което основава тези мерки, е прието при зачитане на посочените права (вж. решение от 25 юни 2020 г., Klymenko/Съвет, T-295/19, EU:T:2020:287, т. 65 и цитираната съдебна практика).

71 Накрая, когато основава приемането или запазването на ограничителни мерки като тези по настоящото дело на решението на трета държава за започване и провеждане на наказателно производство за присвояване на публични средства или активи от разследваното лице, Съветът трябва, от една страна, да се увери, че при приемането на това решение органите на тази трета държава са зачели правото на защита и правото на ефективна съдебна защита на лицето, срещу което е образувано наказателното производство, и от друга страна, да изложи в решението за налагане на ограничителни мерки причините, поради които смята, че при приемането на посоченото решение на третата държава тези права са били зачетени (вж. решение от 25 юни 2020 г., Klymenko/Съвет, T-295/19, EU:T:2020:287, т. 66).

72 Именно в светлината на тези принципи от съдебната практика трябва да се установи дали Съветът е спазил посочените задължения.

73 Най-напред следва да се отбележи, че макар да е вярно, че Съветът е посочил в обжалваните актове (вж. т. 37 по-горе) причините, поради които е приел, че решението на украинските органи за образуване и провеждане на наказателно производство срещу жалбоподателя за присвояване на публични финансови средства или активи е прието при зачитане на правото му на защита и на правото му на ефективна съдебна защита, следва все пак да се провери дали Съветът правилно е счел, че в рамките на производствата, въз основа на които са издадени обжалваните актове, тези органи са спазили посочените права на жалбоподателя.

74 Всъщност проверката на основателността на мотивите, която е свързана с материалноправната законосъобразност на обжалваните актове и която в случая се състои в проверка дали посочените от Съвета обстоятелства са доказани и дали от тях може да се установи, че е извършена проверка за зачитането на тези права от украинските органи, трябва да се разграничи от въпроса за мотивите, който представлява съществено процесуално изискване и представлява единствено последица от задължението на Съвета предварително да се увери, че тези права са зачетени (вж. решение от 25 юни 2020 г., Klymenko/Съвет, T-295/19, EU:T:2020:287, т. 69 и цитираната съдебна практика).

75 С обжалваните актове обаче срещу жалбоподателя са приети нови ограничителни мерки въз основа на посочения в член 1, параграф 1 от Решение 2014/119 критерий за вписване, така както е уточнен в Решение 2015/143, и в член 3 от Регламент № 208/2014, уточнен в Регламент 2015/138 (вж. т. 13 и 14 по-горе). По този критерий се замразяват средствата на лицата, за които е установено, че са отговорни за присвояване на публични средства на украинската държава, включително на лицата, по отношение на които украинските органи провеждат разследване.

76 Следва да се констатира, че за да вземе решение да остави името на жалбоподателя в списъка, Съветът се е основал на обстоятелството, че срещу него е имало наказателни производства, образувани от украинските органи за извършване на престъпления, които съставляват присвояване на публични средства или активи и са свързани със злоупотреба със служебно положение, което е било установено от писмата на КГП, от които жалбоподателят е получил копия (вж. т. 35 по-горе).

77 Следователно запазването на приетите срещу жалбоподателя ограничителни мерки се основава — подобно на делото, по което е постановено решение от 26 септември 2019 г., Klymenko/Съвет (C-11/18 P, непубликувано, EU:C:2019:786) и решение от 25 юни 2020 г., Klymenko/Съвет (T-295/19, EU:T:2019:287) — на решението на украинските органи за образуване и провеждане на наказателни производства за престъпление присвояване на средства на украинската държава.

78 Следва също да се отбележи, че като е изменил с обжалваните актове приложението към Решение 2014/119 и приложение I към Регламент № 208/2014, Съветът е добавил — както прави за пръв път в актовете си от март 2019 г. — нов раздел, изцяло посветен на правото на защита и на правото на ефективна съдебна защита, който се подразделя на две части.

79 В първата част само се припомня общо правото на защита и на правото на ефективна съдебна защита съгласно Наказателно-процесуалния кодекс. Най-напред се припомнят по-специално различните процесуални права, от които се ползва всяко лице, заподозряно или обвинено в рамките на наказателно производство по силата на член 42 от Наказателно-процесуалния кодекс. По-нататък, от една страна, се припомня, че съгласно член 306 от същия кодекс жалбите срещу решения, действия или бездействия на следовател или прокурор трябва да се разглеждат от съдия-следовател или от местен съд в присъствието на жалбоподателя или на неговия защитник или законен представител. От друга страна, се посочва по-специално, че в член 309 от посочения кодекс се уточняват решенията на съдия-следователя, които подлежат на обжалване. Накрая се уточнява, че редица процесуално-следствени действия, като изземване на имущество и мерки за задържане, могат да бъдат предприети само след решение на съдия-следовател или на съд.

80 Втората част от раздела се отнася до прилагането на правото на защита и правото на ефективна съдебна защита по отношение на всяко от включените в списъка лица. Що се отнася по-конкретно до жалбоподателя, се уточнява, че съгласно данните в преписката на Съвета правото му на защита и правото му на ефективна съдебна защита са били зачетени в хода на наказателното производство, на което се основава Съветът, за което свидетелстват

по-специално решенията на съдия-следователя от 1 март 2017 г. и 5 октомври 2018 г., от една страна, и решенията на съдия-следователя от 8 февруари 2017 г. и 19 август 2019 г., от друга страна, както и фактът, че е в ход процесът на запознаване с материалите по наказателното производство от страна на защитата (вж. т. 37 по-горе).

81 В писмото от 6 март 2020 г. (вж. т. 38 по-горе), от една страна, Съветът е посочил само, че съгласно издадените от КГП удостоверения срещу жалбоподателя продължават да се водят производство № 113 и производство № 521 за присвояване на публични финансови средства или активи и че въпросните удостоверения са били предоставени на Националната служба за борба с корупцията на Украйна съответно на 19 и 21 ноември 2019 г. От друга страна, що се отнася до зачитането на правото на защита и на правото на ефективна съдебна защита на жалбоподателя, Съветът е уточнил, че с посочените в точка 80 по-горе съдебни решения е било установено, че тези права са били зачетени. По отношение по-конкретно на приетото в рамките на производство № 113 решение на съдия-следователя от 19 август 2019 г. е било счетено, че жалбоподателят е бил уведомен за становищата за наличие на подозрения на 22 декември 2014 г. и 19 август 2016 г., че обвинението е доказало наличието на основателни подозрения, че на 10 юни 2019 г. името на жалбоподателя е било включено в международен списък на издирваните лица, че е било доказано, че той се е укривал от органите на предварителното разследване и че е имало достатъчно основания да се смята, че ще продължи да го прави.

82 Така от съвместното тълкуване на мотивите, изложени в обжалваните актове и в посоченото писмо от 6 март 2020 г., следва, че Съветът изрично е удостоверил, че е извършил проверка за зачитането на правото на защита и на правото на ефективна съдебна защита на жалбоподателя в двете производства, посочени в точка 81 по-горе, въпреки че е предоставил допълнителни подробности само за производство № 113, въз основа на което е прието решението на съдия-следователя от 19 август 2019 г.

83 В тази връзка най-напред трябва да се отбележи, че Съветът не е указал по какъв начин решенията на съдия-следователя към районен съд Печерск, посочени в точка 80 по-горе, които са актове от чисто процесуално естество, свидетелстват за зачитането на правото на защита и на правото на ефективна съдебна защита на жалбоподателя в хода на производство № 113 и производство № 521. Всъщност, както бе припомнено в точки 65—67 по-горе, в случая Съветът е бил длъжен, преди да реши да остави в сила разглежданите ограничителни мерки, да провери дали решението на украинската съдебна администрация за образуване и провеждане по отношение на жалбоподателя на наказателни производства за престъпления, свързани с присвояването на публични финансови средства или активи и със злоупотреба със служебно положение от лице, което изпълнява публична длъжност, е прието при зачитане на посочените права на жалбоподателя (вж. в този смисъл решение от 25 юни 2020 г., Klymenko/Съвет, T-295/19, EU:T:2020:287, т. 78).

84 С оглед на това посочените съдебни решения не могат да се определят, поне от формална гледна точка, като решения за образуване и провеждане на производство по разследване, обосноваващо запазването на ограничителните мерки. Предвид това може да се приеме, че от материалноправна гледна точка, след като са били приети от юрисдикция — поне решението на съдия-следователя от 19 август 2019 г., което е релевантно във времево отношение — тези решения действително са били взети предвид от Съвета като фактическа основа, обосноваваща запазването на разглежданите мерки (вж. в този смисъл решение от 25 юни 2020 г., Klymenko/Съвет, T-295/19, EU:T:2020:287, т. 79).

85 Следователно трябва да се провери дали Съветът правилно е счел, че тези решения, както и обстоятелството, че към момента на приемане на обжалваните актове е бил в ход процес на запознаване с материалите по наказателното производство от страна на защитата на жалбоподателя, свидетелстват за зачитането на правото му на защита и на правото му на ефективна съдебна защита.

86 Най-напред, що се отнася до решението на съдия-следователя от 19 август 2019 г., следва да се отбележи, че противно на твърдяното от Съвета, от него не следва ясно, че правото на защита и правото на ефективна съдебна защита на жалбоподателя са били гарантирани в случая. Макар да е вярно, както подчертава Съветът в писмото си от 6 март 2020 г. (вж. т. 81 по-горе), че в рамките на производство № 113, въз основа на което е взето това решение, съдия-следователят към районен съд Печерск е стигнал до изводите, че жалбоподателят е заподозряно лице, че е включен в международен списък на издирваните лица, че прокурорът е доказал, че той се е скрил от органите на предварителното разследване и че има достатъчно основания да се смята, че ще продължи да го прави, от материалите по преписката не следва, че Съветът действително е взел предвид информацията, която жалбоподателят му е съобщил в писмото си от 23 януари 2020 г., както и преди това в писмата си от 19 декември 2018 г. и 4 февруари 2019 г.

87 Всъщност жалбоподателят е посочил по-специално документи в подкрепа на това, че името му не е включено в списъка на издирваните от Интерпол лица и че поради това съдия-следователят не е могъл да вземе определени решения, за които Съветът е счел, че свидетелстват за зачитането на правото на защита и на правото на ефективна съдебна защита на жалбоподателя.

88 В това отношение следва да се посочи, че от материалите по преписката не е следва, че Съветът е проверил информацията, на която се е основал съдия-следователят, за да приеме, че името на жалбоподателя е включено в „международен списък на издирваните лица“. Освен това Съветът не е изложил причините, поради които се е задоволил само с твърдения на КГП и на посочения съдия-следовател в това отношение, въпреки документите, доказващи, че към 20 юни 2019 г. името на жалбоподателя не фигурира в списъка на издирваните от Интерпол лица.

89 Този аспект не е без значение за преценката на това дали са били зачетени правото на защита и правото на ефективна съдебна защита на жалбоподателя от гледна точка на член 193-6 от Наказателно-процесуалния кодекс, съгласно който — както е видно от решението на съдия-следователя от 19 август 2019 г. — включването в списък за международно издирване на лица е едно от условията, чието наличие трябва да бъде установено от прокурора, когато иска да бъде одобрена превантивна мярка под формата на задържане под стража (вж. в този смисъл и по аналогия решение от 25 юни 2020 г., Klymenko/Съвет, T-295/19, EU:T:2020:287, т. 87).

90 В това решение, за да приеме, че името на жалбоподателя е включено в такъв списък, съдия-следователят се е основавал на решението на прокурора от 10 юни 2019 г., но не е посочил какво е представеното от прокурора доказателство. Що се отнася до КГП, трябва да се констатира, че той само посочва в двете таблици, приложени към писмото от 1 ноември 2019 г., които синтезират данните за състоянието на производство № 113 и производство № 521 и целят да обяснят по-специално по какъв начин са били зачетени правото на защита и правото на ефективна съдебна защита на жалбоподателя, че „заподозряното лице е включено в списъка на издирваните лица“.

91 Доводът на Съвета, че удостоверенията, издадени от секретариата на комисията за контрол на досиетата на Интерпол, не са меродавни, не може да постави под въпрос тези съображения. Всъщност при всички положения информацията на КГП, че името на жалбоподателя е било включено в „списък на издирваните лица“, не позволява на Съвета да провери дали прокурорът е спазил условието за такова включване, а следователно и дали при приемането на решението си съдия-следователят е зачел правото на защита и правото на ефективна съдебна защита на жалбоподателя (вж. т. 89 по-горе). При тези обстоятелства Съветът не е могъл да се задоволи с лаконичните или неточни данни, с които разполага, а е трябвало най-малкото да поиска разяснения от украинските власти.

92 Освен това — без това да има значение за настоящото дело — тъй като, както правилно отбелязва Съветът, решението от 13 май 2020 г. е постановено след приемането на обжалваните актове, все пак трябва да се посочи, че от това решение следва, от една страна, че само по себе си обстоятелството, че прокурорът е приел процедурно решение под формата на решение за включване на лице в списъка на издирваните от Интерпол лица, не е достатъчно, а трябва да се приемат и всички необходими мерки за прилагането му, нещо, което прокурорът не е доказал, и от друга страна, че такова тълкуване на член 193-6 от Наказателно-процесуалния кодекс вече е било направено от въззивното отделение на висшия съд за борба с корупцията с няколко съдебни решения, постановени между септември 2019 г. и февруари 2020 г.

93 По-нататък, що се отнася до решенията на съдия-следователя от 1 март 2017 г. и 5 октомври 2018 г., както и до решението му от 8 февруари 2017 г., първите две от които се отнасят до образуването на специално задочно разследване, а последното до одобряването на превантивна мярка под формата на задържане под стража, следва да се отбележи, че тези решения са били постановени доста преди приемането на обжалваните актове. От това следва, че те не са достатъчни, за да се установи, че решението на украинската съдебна администрация, на което Съветът възнамерява да се основе, за да запази разглежданите ограничителни мерки по отношение на жалбоподателя за периода от март 2020 г. до март 2021 г., е прието при зачитане на правото му на защита и на правото му на ефективна съдебна защита. Впрочем Общият съд вече е имал възможност да се произнесе както по решението на съдия-следователя от 1 март 2017 г., така и по решението му от 5 октомври 2018 г. в рамките на делото, по което е постановено решение от 25 юни 2020 г., Klymenko/Съвет (T-295/19, EU:T:2020:287, т. 78—88 и 91), което не се оспорва от Съвета, и е постановил, че тези решения не доказват, че посочените права на жалбоподателя са били зачетени в рамките на разглежданите производства.

94 При всички положения трябва да се отбележи също, че всички горепосочени съдебни решения са приети в рамките на наказателните производства, въз основа на които името на жалбоподателя е вписано в списъка, и са само инцидентни по отношение на тези производства, тъй като имат процесуален характер. Тези решения, които могат най-много да послужат за установяване на наличието на достатъчно солидна фактическа основа, а именно че в съответствие с критерия за вписване срещу жалбоподателя е имало наказателно производство по-специално за престъпление присвояване на средства или на авоари, собственост на украинската държава, не са сами по себе си онтологически годни да докажат, че при приемането на решението на украинската съдебна администрация за образуване и провеждане на посоченото наказателно производство, на което по същество се основава запазването на ограничителните мерки срещу жалбоподателя, са зачетени неговото право на защита и право на ефективна съдебна защита (вж. в този смисъл решение от 25 юни 2020 г., Klymenko/Съвет, T-295/19, EU:T:2020:287, т. 92).

95 Освен това Съветът не сочи никакво доказателство от преписката по производството, приключило с приемането на обжалваните актове, от което да личи, че той е разгледал посочените съдебни решения и че въз основа на тях е могъл да заключи, че процесуалните права на жалбоподателя са били зачетени по същество.

96 Накрая, що се отнася до процеса на запознаване на защитата със съдържанието на наказателната преписка, който все още е в ход към момента на приемане на обжалваните актове, следва да се отбележи, от една страна, че КГП не предоставя никаква информация относно естеството и продължителността на този процес и от друга страна, че от предоставената от него информация е видно, че такъв процес е в ход от 21 април 2017 г. — датата на приключване на предварителното разследване в рамките на процедура № 113., и от 3 декември 2018 г. — датата на приключване на предварителното разследване в рамките на производство № 521.

97 Противно на това, което твърди обаче, Съветът не е указал по какъв начин притежаваната от него информацията за посочения процес на запознаване с материалите по преписката от страна на защитата в рамките на производство № 113 и производство № 521 и свързаните с тези производства съдебни решения са му позволили да приеме, че правото на защита и правото на ефективна съдебна защита на жалбоподателя са били зачетени, при положение че, както той изтъква, посочените производства, които се отнасят до деяния, за които се твърди, че са извършени между 2011 г. и 2014 г., все още са на фазата на предварителното разследване, а освен това през ноември 2019 г. са били прехвърлени, вече приключени, на други разследващи органи, така че посочените дела все още не са предадени на украински съд за разглеждане по същество.

98 Член 47, втора алинея от Хартата, който представлява един от показателите, въз основа на които Съветът е преценил дали е зачетено правото на ефективна съдебна защита, обаче предвижда, че всеки има право неговото дело да бъде гледано справедливо и публично в разумен срок от независим и безпристрастен съд, предварително създаден със закон (вж. в този смисъл решение от 25 юни 2020 г., Klymenko/Съвет, T-295/19, EU:T:2020:287, т. 96 и цитираната съдебна практика).

99 Доколкото в Хартата се съдържат права, които съответстват на права, гарантирани от ЕКПЧ, като предвидените в член 6, техният смисъл и обхват съгласно член 52, параграф 3 от Хартата са същите като дадените им в ЕКПЧ.

100 В това отношение следва да се припомни, че при тълкуването на член 6 от ЕКПЧ ЕСПЧ посочва, че целта на принципа на разумния срок е по-специално да се защити обвиняемият от прекомерното забавяне на производството и да не се допусне той да остане твърде дълго в несигурно положение относно съдбата си, както и от забавянията, които биха могли да застрашат ефикасността и надеждността на правораздаването (вж. ЕСПЧ, 7 юли 2015 г., Rutkowski и др. с/у Полша, CE:ECHR:2015:0707JUD007228710, т. 126 и цитираната съдебна практика). Освен това ЕСПЧ приема, че нарушаване на този принцип може да се установи именно когато фазата на разследването в наказателно производство се характеризира с периоди на бездействие, за които са отговорни компетентните за това разследване органи (вж. в този смисъл ЕСПЧ, 6 януари 2004 г., Rouille с/у Франция, CE:ECHR:2004:0106JUD005026899, т. 29—31, 27 септември 2007 г., Reiner и др. с/у Румъния, CE:ECHR:2007:0927JUD000150502, т. 57—59 и 12 януари 2012 г., Borisenko с/у Украйна, CE:ECHR:2012:0112JUD002572502, т. 58—62).

101 Освен това от съдебната практика следва, че когато срещу лице от няколко години се прилагат ограничителни мерки, и то поради наличието по същество на едно и също предварително разследване, водено от КГП или от друг разследващ орган, Съветът е длъжен да разгледа по-задълбочено въпроса за евентуално нарушение от страна на украинските органи на основните права на това лице (вж. в този смисъл решение от 30 януари 2019 г., Stavytskyi/Съвет, T-290/17, EU:T:2019:37, т. 132).

102 При това положение в настоящия случай Съветът е трябвало поне да посочи причините, поради които, независимо от възпроизведените по-горе в точка 97 доводи на жалбоподателя, той е могъл да счита, че неговото право на ефективна съдебна защита пред украинската съдебна администрация, което очевидно е основно право, е било зачетено с оглед на изискването неговото дело да бъде разгледано в разумен срок (вж. в този смисъл решение от 25 юни 2020 г., Klymenko/Съвет, T-295/19, EU:T:2020:287, т. 100).

103 Поради това с оглед на материалите по преписката не може да се заключи, че доказателствата, с които е разполагал Съветът при приемането на обжалваните актове, са му позволили да провери дали при приемане на решението на украинската съдебна администрация са били зачетени правата на жалбоподателя на ефективна съдебна защита и делото му да бъде разгледано в разумен срок.

104 От друга страна, в това отношение следва също да се посочи, че установената съдебна практика, според която при приемане на решение за замразяване на средства, като това по отношение на жалбоподателя, Съветът или съдът на Съюза трябва да провери обосноваността не на разследванията в Украйна срещу лицето, срещу което се вземат тези мерки, а само обосноваността на решението за замразяване на средства с оглед на документите, на които се основава това решение, не може да се тълкува в смисъл, че Съветът не е длъжен да провери дали при приемането на решението на третата държава, с което смята да обоснове приемането на ограничителни мерки, са били зачетени правото на защита и правото на ефективна съдебна защита (вж. в този смисъл решение от 25 юни 2020 г., Klymenko/Съвет, T-295/19, EU:T:2020:287, т. 102 и цитираната съдебна практика).

105 С оглед на всички изложени по-горе съображения не се установява преди приемането на обжалваните актове Съветът да е проверил зачитането от украинската съдебна администрация на правото на защита и на правото на ефективна съдебна защита на жалбоподателя в рамките на наказателните производства, на които се е основал. От това следва, че като е решил да запази името на жалбоподателя в списъка, Съветът е допуснал грешка в преценката.

106 При тези обстоятелства обжалваните актове следва да се отменят в частта, в която се отнасят до жалбоподателя, без да е необходимо да се разглеждат другите повдигнати от него основания и доводи.

По запазването на правните последици на Решение 2020/373

107 При условията на евентуалност, ако Регламент за изпълнение 2020/370 бъде отменен частично, Съветът иска по съображения за правна сигурност Общият съд да постанови, че правните последици на Решение 2020/373 се запазват до влизането в сила на частичната отмяна на Регламент за изпълнение 2020/370.

108 От член 60, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз е видно, че обжалването няма суспензивно действие. Член 60, втора алинея от този статут предвижда обаче, че чрез дерогация от член 280 ДФЕС решенията на Общия съд, които обявяват регламент за недействителен, влизат в сила едва от датата на изтичането на срока за обжалване или, при предявяването на жалба в този срок, от датата на отхвърлянето на жалбата.

109 В случая Регламент за изпълнение 2020/370 има характер на регламент, тъй като предвижда, че е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки, което отговаря на разпоредбата на член 288 ДФЕС относно действието на регламентите (вж. в този смисъл решение от 21 април 2016 г., Съвет/Bank Saderat Iran, C-200/13 P, EU:C:2016:284, т. 121).

110 Следователно член 60, втора алинея от Правилника на Съда на Европейския съюз действително е приложим в настоящия случай (решение от 21 април 2016 г., Съвет/Bank Saderat Iran, C-200/13 P, EU:C:2016:284, т. 122).

111 Накрая, що се отнася до действието във времето на отмяната на Решение 2020/373, следва да се напомни, че съгласно член 264, втора алинея ДФЕС Общият съд може, ако счете за необходимо, да определи последиците на отменения акт, които трябва да се считат за окончателни.

112 В настоящия случай обстоятелството, че отмяната на Регламент за изпълнение 2020/370 и отмяната на Решение 2020/373 пораждат действие на различни дати, би могло сериозно да засегне правната сигурност, тъй като с тези два акта на жалбоподателя се налагат идентични мерки (вж. в този смисъла решение от 21 февруари 2018 г., Klyuyev/Съвет, T-731/15,

EU:T:2018:90, т. 263). Ето защо последиците от Решение 2020/373 трябва да се запазят, в частта, отнасяща се до жалбоподателя, до момента, в който отмяната на Регламент за изпълнение 2020/370 породи действие.

По съдебните разноски

113 Съгласно член 134, параграф 1 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Тъй като Съветът е загубил делото, той следва да бъде осъден да заплати съдебните разноски в съответствие с искането на жалбоподателя.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (пети състав)

реши:

1) **Отменя Решение (ОВППС) 2020/373 на Съвета от 5 март 2020 година за изменение на Решение 2014/119/ОВППС относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на ситуацията в Украйна, и Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/370 на Съвета от 5 март 2019 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 208/2014 относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на положението в Украйна, в частта, в която името на г-н Oleksandr Viktorovych Klymenko е запазено в списъка на лицата, образуванията и органите, по отношение на които се прилагат тези ограничителни мерки.**

2) **Запазва по отношение на г-н Klymenko правните последици на член 1 от Решение 2020/373 до датата, на която изтича срокът за обжалване, посочен в член 56, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз, или ако в рамките на този срок е подадена жалба, до отхвърлянето на същата.**

3) **Осъжда Съвета на Европейския съюз да заплати съдебните разноски.**

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 3 февруари 2021 година.

Подписи